

Emnet mister imidlertid aldrig sin aktualitet, og derfor skal der bestemt ikke lyde nogen knubbede ord fra mig om, at vi tager den én gang til her i dag.

Danmark kan ikke melde sig ud af den moderne verden. Derfor modtager vi ligesom alle andre vesteuropæiske lande asylansøgere fra både nære og fjerne lande. De kommer ikke som i gamle dage til fods og med ransel på ryggen. De kommer med fly, med bil og med båd. Nogle af dem fortæller fra første færd den skinnbarlige sandhed om flugten, andre pynter på historien og manipulerer med rejseruten, og nogle af dem lyver såmænd endda om deres identitet.

Sådan har det været i mange år, og det er præcis derfor, at vi har en 2-leddet uafhængig asylprøvningsprocedure her i landet. Det er et system, som skal tage stilling til asylansøgnin- gernes holdbarhed. Procentdelen, som ender med at få asyl, varierer naturligvis fra år til år; anderledes kan det ikke være, fordi det afhænger af asylsøgergruppens sammensætning.

Som eksempel på en særlig gruppe vil jeg godt nævne bosnierne, som jo kommer fra vores egen verdensdel. Sådan som dagens forespørge- re altid plejer at sige det, er det bedst at hjælpe folk så tæt på hjemlandet som muligt. I forhold til den jugoslaviske konflikt var Vesteuropa for første gang siden Anden Verdenskrig nærområde for en konflikt med masseflugt i millionstørrelse. Næsten alle flygtede simpelt hen til nær- området, deraf ca. 20.000 til Danmark.

Jeg vil også godt understrege, at Danmark ikke har flere udlændinge end vore nabolande. Vi ligger simpelt hen omkring det europæiske gennemsnit. Det var i 1993 4,8 pct.; det er det sidste stensikre tal, vi har, og det er ikke steget siden. Antallet af udenlandske statsborgere fra indvandrer- og flygtningelande med opholds- tilladelse i Danmark er i dag 160.000, og det svarer til ca. 3 pct. af den samlede befolkning.

Hvis vi så tager indbyggere fra Norden, EU og Nordamerika med, bliver tallet ca. 240.000, og det svarer til ca. 4,5 pct.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at den største vækst i antallet af udlændinge skyldes familiesammenføringerne. I perioden fra 1988 til 1992 lå det på mellem ca. 7.000 og ca. 8.500, og i de seneste fire år, altså under den socialdemo- kratisk ledede regering, er tallene svinget fra ca. 5.000 til ca. 8.700. Så al den snak om, at det er eksploderet totalt under den nuværende rege- ring, holder jo simpelt hen ikke.

Jeg synes også, det er nødvendigt, at man gør sig klart, at langt den største gruppe af udlæn- dinge, der kommer hertil via familiesammenfø- ring, bliver gift med danskere eller med herbo- ende nordiske statsborgere. Dette tal er tre gan- ge så stort som antallet af ægtefællesammenfø- ringe til henholdsvis flygtninge og indvandre- re.

Hvorfor det? Ja, de stadig flere dansk-uden- landske ægteskaber skyldes såmænd noget gan- ske banalt. De skyldes, at danskere kommer mere rundt i verden, de forelsker sig, og de væl- ger at leve som ægtefolk her i Danmark.

Heller ikke her adskiller vi os overhovedet fra tendensen i vore nabolande.

Betyder dette – og dermed henviser jeg så også til tallene – at de fremmede, det siger jeg i citationstegn, »de fremmede« er ved at stjæle Danmark fra os? Betyder det, at puslingelandet, som ellers er kendt for at hygge sig i smug, mis- ter sin kultur, sin egenart, sin religion og sit frel- delige demokrati?

Jeg er godt klar over, at det er der nogle der frygter. De mest pessimistiske forudser sågar borgerkrig og islamisering, og enkelte sender i affekt smædeskrivelser og trusler til politikere, som tror meget mere end som så på den danske kultur.

De bliver vrede, når man gør opmærksom på, at alt det væsentligste tankegods, som det dan- ske velfærdssamfund er bygget af, simpelt hen er kommet til os udefra. Nogle få eksempler på det:

Demokratiet har vi fået fra Grækenland. Par- lamentarismen har vi fået fra England. Huma- nismen er kommet til os bl.a. fra Frankrig og socialismen fra Tyskland.

Ingen af de ting har vi selv fundet på her i landet. Men man kan beskrive det på den måde, at vi har samlet alle disse brikker på vores egen maner. Resultatet af disse udenlandske påvirk- ninger er så det, som vi i dag kalder for den danske egenart. En del af påvirkningerne har vi fået igennem kunsten, andre har vi fået igennem indvandrere og flygtninge.

Det er også sådan, at vi i perioder rundt omkring i landet tidligere har haft nogle verita- ble ghettoer. Vi har haft hollænderne på Ama- ger, polakkerne på Lolland, kartoffeltyskerne i Midtjylland, huguenotterne i Fredericia og herrnhuterne i Christiansfeld. Vi har også haft nogle store jødiske kvarterer i det indre Køben- havn.